

20. Boj o modlitbu I. (KKC, čl. 2725-2728)

Boj o modlitbu

Modlíme-li se pouze tehdy, když nás to těší a máme zrovna chuť se modlit, budeme se modlit málo a modlitba se nám za krátko odcizí.

Je třeba bojovat o čas modlitby, o chuť se modlit, o to, že já **chci prožívat čas s Bohem**.

Modlitba je milost, která přichází do mého srdce ze strany Boží, a já na tuto milost můžu dát odpověď, nebo ji mohu odepřít.

Boj o smysluplné využití času

Modlitba je pro mnoho lidí ztracený čas:

- tento čas bychom mohli vyplnit něčím důležitějším.
- bližnímu pomůžu daleko víc konkrétním skutkem než modlitbou.

Potřeba modlitby vyplývá z toho, že **jsme Boží děti**. Čím více se rozhoduji nemodlit se, tím více popírám křesťanství v sobě a ztrácím vztah k Bohu.

Mylné postoje k modlitbě:

- Modlitba je psychologický proces.
- Modlitba je úsilím o soustředění se.
- Modlitba je vykonávání obřadních zvyků.
- Modlitba je odříkání naučených slov.
- Modlitba je něco, co si naplánuju a pak to zrealizuju.

**Zapomínám na Ducha Svatého
a potom zůstávám v modlitbě sám.**

Modlitba je tajemství,

- které mě vždycky bude překračovat
- a které nikdy plně nepochopím

Často se nám zdá neúčinná, že nevede k nějakému úžasnému výkonu, natož k úspěchu.

Modlitba je však zdroj, skrze který můžu přinášet Ježíše do světa.

Největší překážka

- Bůh se zdá být daleko.
- Zdá se, jako by žádný rozhovor neprobíhal.
- Já jsem tady sám. A musím si pomoci sám.

Ale právě v těchto chvílích se projevuje opravdovost mojí lásky, očišťuje a rozšiřuje moje srdce, aby mohlo přijímat a také rozdávat daleko více a lépe ryzí Boží otcovské lásky.